

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

351.81

Hely

Idő

" 1914 "

Személy

Helyszám



Szerző

Cím A budapesti utca veszedelme

Forrás:

Esti újság

2p.

(Hely)

1914 1/13

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A budapesti utca veszedelme.

A Józsefvárosi Munkásgimnázium Egyesületben vasárnap délután Gálos Kálmán, az idegenforgalmi vállalat igazgatója és székesfehérvári bizottsági tag A budapesti utca veszedelme címmel nagy érdeklődő közönség előtt fölolvasást tartott.

Gálos Kálmán megállapította, hogy annyi utcai baleset, mint Budapesten, aránylag a külföld egy városában sem fordul elő, és erre nézve hivatkozott a mentőegyesület szomorú statisztikájára, a mely szerint 1912-ben 1085, 1913-ban pedig 904, évenként tehát mintegy ezer embert gázolnak el Budapesten, más baleseteket nem is számítva. Az előadó ennek okát főleg a budapesti ember pszichológiájában látja, mert e városnak tulnyomólag vidékről ide-származott lakosságában nem alakult még ki a nagyvárosok utcai életét tanulmányozói előtt ismeretes közlekedési érzék. Ez az érzék képesíti a külföld nagy metropolisainak régi lakóit arra, hogy hosszú fontolgtatás nélkül is megtalálják a legbiztosabb módot, a mellyel az ember a nagyforgalmu közúton is boldogul.

Az előadó föltárta a budapesti utca különféle mizériáit és rámutatott a Budapest utcai életét jellemző anomáliákra. A közúti közlekedés eszközei: villámos, autó, bér- és teherkocsi, valamint a hírlapjaikat az utcán olvasó gyalogjárók nemtörődömsége egyaránt hozzájárulnak ahhoz, hogy Budapest utcáin mindenki állandó halálos veszedelemben forog. A különféle vezetékek, sinek, csövek, az állandóan fölösített utcák, az építkezések állványai, és a gyakran elzárt utcarészek valóságos turisztikai kirándulássá avatnak egy budapesti sétát. Hosszan magyarázta az előadó a bérkocsisok hányavetiségét, virtuskodásait és a kocsik bakján elkövetett duhajkodásait, a melyeknek egy-egy járókelő élete vagy legalább is a közlekedés biztossága vallja kárát. A gyalogjárón sincsen biztosságban a budapesti ember, és a narancstermés hazájában, az almástermő kertekben és a dinnyeföldeken együtt sincsen annyi gyümölcshéj, mint Budapest gyalogjáróin.

A fölolvasó azt ajánlotta, hogy olyan rendszabályokat létesítsenek, a melyek korlátozzák a járókelők ama legszen-tebb egyéni jogát, hogy magukat elgázoltassák. A fölolvasó egyébként az utcai bajok elkerülésére életrevaló ajánlatokkal is szolgált. Ezek közé tartoznék a gyermekeknek már az elemi is-

kolokban a helyes utcai közlekedésre való kioktatása, a közlekedési rendőrség szaporítása és a gyalogjáróra való kiterjesztése stb.

Az érdekes fölolvasást a hallgatóság élénk figyelemmel kísérte és a végén zajosan megtapsolta.